

hava verið noyddan at verið við til broytingaruppskot, so óræltferðugt sum álíknad var.

Winther
talaði um budgettið uttan at ávísa, hvarí kommunan kundi skera niður.

Ein langur orðadráttur helt áfram.

Við triðju viðgerð fullu öll broytingaruppskotini — ley vóru 3 — um at niðurseta skattin fyrri Fróðbiar sókn frá 7000 til 5000 kr.

So stalt hevði afturbaldið á lögtingi ána ferð enn «manifesterað» sín «humanitet og hensýn og rættvísie».

Úr Vágum.

Míðvágur, 7. oktober 1935.

Fyrst í august mánaði sá illa út fyrri hoynum; men gamalt orð sigur, at skjótt er Harranum um! Soleiðis var við terranum, og hoyggið fekkst inn í lurrum og góðum skili.

Bjargaseyðurin var ikki nakað serligt til góðsku í ár. Maður hevði triggjar seyðir, og kropparnir vágaðu tilsamans 150 pund. Fjall er lítið gingið enn. Skurðurin verður nakað um miðal bæði til góðsku og nógd.

Eplini fruktaðu væl; omanfyrri miðalár.

Eg siggi í hesum blaði nr. 40, at jardaformurin er samtyktur á Føroya lögtingi. Tað eri eg og fleiri við mær fegnir yvir; men undarligt sær tað út, at bara sambands- og javnaðarmenn skulu hava stemmað hann ígjøgnum. Hvar blivu teir sjálfstýrismennirnir av, sum vóru fyrri honum í fjór? — Vónandi gongur reformurin ígjøgnum har niðri, sjálvt um bert 13 stemmur vóru fyrri honum.

Um harra Schultz grein hevur verið harður orðadráttur á tingi í summar. Hvat feilar Føroya lögtingsmonnum? Teir sita har so nógvir fólkavaldir menn. Tað er syðarligt, at teir ikki skulu kenna kor fiskimanna og arbeiðsmanna her í Føroyum. Hvat er fyrri mongum annað enn vatn og breyð, ja, lat meg siga levatn og breyð, ofta breyð við ongum margarini? Hvat er ósannheit í tí, sum maðurin skrivur? Eg trúgvi, at tað er fullstendiga so, sum hann sigur. Men tað er gamalt, at sannleikin ofta er illa lýddur; og hetta orð passar gott her.

Tíðindamaður.

J. Dahl: Áleiðis.

Hesin bóklingur hevur tað við sær, at hann stígar tær nær, órógvur, kyndur har, ið deyðastilt og kalt er. Hann er luttakandi. Hann er so merkiligur luttakandi, júst sum hann, ið á sínum heimligu gøtum hittir villfarandi, og sum lagalagi og við luttakandi hjartalagi bjóðar sær fram sum hin funnvisi vegleiðarin. Og tú kennir teg finna upp um stiggjar og gjár og enni og røkur, ið

kanska vóru vorðin tær kám, myrk og fremmand. Hann tekur um hondina á tær, strýkur tær døggin av sjónini, kveikir tær glottar í tokuna og myrkið. Og tú kennir hina funnvisu bróðurhondina rætta tær stavin, Jesus Kristus, ið kann styðja teg áleiðis á teirri smølu breytini yvir teir andaligu stíggjarnar, gjáirnar, ennini og røkurnar.

Jákup Dahl próstur hevur hina heimligu hondina og andan, ið evnir at lata hjartahurðina upp fyrri honum, ið kemur innar í stovuna uttan at hurðar og hongsl ríkja, sum tá hin fremmandi stormar inn við völdum — og letur eina oyðimørk eltir sær, tá ið hann fer avstað aftur.

Jákup Dahl próstur vil vónandi halda fram við sínum gávurrika og andfyllta bókliga starvi fyrri meistara sín.

P.

Eisini av interessu fyrri tær føroysku kommunurnar.

Vegamálið er já, sum maðurin segði, eitt «brennandi spursmál» í Føroyum í hesum døgum. Allir vegir, ið statur og lögting lata pening til, hava viðkomandi kommunur áttikið sær ábyrgd fyrri viðvíkjandi viðlíkahaldinum. At forsoða hetta viðlíkahald kann koma eini kommunu illa við. Sum eitt dømi her uppá flyta vit fram hetta petti úr einum donskum blaði av 8. august í ár:

Kommunerne kan idømmes Erstatning, hvis Vejene er daarlige.

Galltrup-Øster Jolby Kommune blev i Dag ved Venstre Landsret dømt til at betale en Erstatning, fordi en af Kommunens Veje var for daarligt vedligeholdt. Sagen var anlagt af Tomrer A. Christensen, Skaarum, der med sin Motorcykle var kørt ned i et Hjulspor og havde brækket det ene Ben. Skaden blev ansat til 3118 Kr., men da Motoreyklisten havde kørt for hurtigt, blev Kommunen kun dømt til at betale Halvdelen af dette Beløb, samt Sagens Omkostninger.

K. F. U. M.

Søndag: Hjemligt Samvær.

Mandag: Læsestue.

Onsdag: Mønsteadelingen

Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.

Torsdag: Bibeltime.

Fredag: Yngsteafdelingen.

Børnehaven er aaben hver

Søgnedag.

Foto-framsýning.

Seinasta sunnudag hevði Føroya Ferðamannafelag sína foto-framsýning. Tað var bert spell, at so lítið fólk vitjaði hana, í hon var sera athugasverd. Áttanin er at hava framsýningina aftur annan sunnudag.

Nøkur

bókammæli megu biða til næsta blað.

ÚR SUÐUROY

LOVEN og dens Tjenere paa Færøerne.

AF HANS JACOB POULSEN
ORAVÍKARLÍÐ

VIII.

Som i min sidste Artikel berørt, vil det være interessant og samle Helhedsindtrykket vedrørende Hr. Dommer Filip Hansens Mentalitet og retslige Samvittighed til i rekapitulierende Punkter at opstille nævnte Hr. Dommers »Helterolle« for ikke at sige Meriter i denne famose Sag.

Jeg tillader mig at give denne Rekapitulation:

1) Skønt i Besiddelse af en Overflodighed af Beyiser for min Uskyldighed eller rettere: Handling i fuld Overensstemmelse med Skøder og vidnebeholdt hævdunden Ret, har Dommeren dømt mig til uretmæssig at have anbragt Grænsespæle ind paa Fru Jacobsens Areal.

2) Paa Aastedet paabød Dommeren Hr. Petersen at foretage en Opmaaling fra det gamle Bøgerde.

Men samme Hr. Dommer satte denne dekreterede Afgørelse i Glemmebogen og gav sit tavse Samtykke til Hr. Petersens Negligering af den dekreterede Afgørelse.

3) Hr. Landsinspektør Petersen forpligtede sig i Retten til at fremskaffe Bevis for, at han havde indvarslet mig ved Opslag i Kundgørelsestavlen i Frodebo.

Men Hr. Dommeren har ikke med en Stavelse eller Ord sørget for, at denne Forpligtelse indfries. Han har tværtimod dømt mig paa nævnte af Hr. Petersen fremsatte, men aldrig beviste Paastand, medens jeg derimod senere har fremskaffet Dokumentation for Paastandens Urigtighed.

4) Hr. Petersen blev ligeledes forpligtet til at tilvejebringe et Rids med Maal af Lindbergs og mit Areal.

Men Hr. Dommeren viste sig at være lige glad med, at dette Rids aldrig lod sig se.

5) Hr. Petersen og Dommeren taler om »i Marken staaende Skel«. Ja, hvad bestod disse Skel af og hvorfor viste Hr. Dommeren, Brandt eller Fru Jacobsen da ikke dem, da de var paa Aastedet?

Mon ikke det var fordi, at der aldrig har eksisteret andet paavist Skel end Groften ved Hotellet?

6) Dommeren siger, at Sagsøgerinden »har nogen Interesse i det omstridte Areal, idet hun driver Hotelvirksomhed«.

Hotelvirksomhed har hun drevet i 23 Aar. Hvorfor har hun da ikke taget Arealet i Besiddelse før?

Men det er ikke fordi hun aldrig i disse over tyve Aar ment sig at være berettiget til dette Areal?

7) Hvorfor ses i Akterne eller Dommen ikke et Ord af H. D. Jacobsens, nu Hr. Joensen, Skøde? Det blev jo fremlagt i Retten til Anvisning af Grænseskellet.

Ligger en bevidst Handling bagved Savnet af dette?

8) Hvorfor savnes i Akterne disse Hr. Dommerens Ord til Petersen, da vi var paa Aastedet:

»... ja, men de har jo solgt fra Hovedvejen«?

Dommeren stod da med Skødet af 24/3. 1911 i Haanden.

Dette Skøde angav Grænsen at være fra Hovedvejen af 1911, altsaa efter den første Udvidelse af Vejen og ikke fra den for et Par Aar siden under Udvidelsen af samme Vej ca. 1 m længere oppe støbt Betonfond.

Og hvorfor ikke et Ord i Dommen angaaende hverken det ene eller andet Skøde?

Har det været Hensigten at bortviske denne Kendsgerning?

9) Hvorfor har Dommeren erholdt alle de Oplysninger m. H. t. Sagsøgerindens, Lindbergs og Sagsøges Arealer?

I Retten sagde nemlig Hr. Petersen, at han ikke kendte noget til Grundarealerne paa Tveraa.

10) Hvordan kan det være, at der i Aktskrivelsen staaar, at sagsøgte (jeg) fremlagde Erklæring fra Jens Mohr Mortensen, da jeg aldrig har fremlagt en saadan?

I Dommen hedder det, at Sagsøgte, jeg, bør anerkende, at de af Landsinspektøren nedsatte Mærkepæle staaar paa Grænsen.

Hr. Dommeren vil altsaa have mig at anerkende:

at Hovedvejen af 1884 har ligget oppe ved Joensens Stakit, d. v. s. benægte det Fakta, at der laa et Stykke Jord imellem Stakitet og Vejen, benægte to Skøders Dokumentation,

at det er rigtigt, at Hr. Joensen ejer 40 Alen fra Stakitet i Stedet for som i Skoderne anført fra Hovedvejen af 1884.

at Fru Kristine Jacobsens Areal er saa og saa meget større i Længde, end hvad hendes Skødes Maal angiver — dette skal gores trods Paastanden, at hendes Areal er opmaalt i Henhold til Skødet —

at Arealet — trods det, at Fakta siger, at det var Tilfælde — ikke grænsede mod H. D. Jacobsens daværende Ejendom, som da var og endnu fremdeles er 40 Alen fra Hovedvejen af 1884 — Hotellets Areal er af 1908,

Hús til salg

við markið Trongisvág-Tvøroyri, tælt við koyrivegin, 17×9 alin við úthygningi 7×8 alin og stórum betongaðum hjallara og tveimum hjallum, væl umsitin. Stórt uttanumstykki. Góðar kondisjónur.

Martin Thorsteinsson.

Keypið frá teimum, sum lýsa í „Føroya Social-Demokrat“

Máling Tapet Linoleum

TH. 81. Poul Arne Poulsen.

at jeg ved den nordvestlige Side ejer 63 $\frac{1}{2}$ Fod i Stedet for som Fakta er 65 Fod.

at jeg ved den sydostlige Side ejer 61 Fod i Stedet for som Kendsgerningen siger 65 Fod.

at jeg — det lyder fast utroligt — ejer 1 m 15 cm i det vestsydvestlige Hjørne og 25 Tommer i det nordnordvestlige Hjørne af Bager Lindbergs Ejendom, hvilket er det samme som, at jeg skal erklære, at jeg ikke ejer mit eget, men en Del af en anden Mands lovlig købte, tilskodede retmæssige Ejendom.

at Skoderne ikke indeholder Maal, ja ikke engang yder Vejledning med Hensyn til hvad jeg ejer, dette skønt Fakta er, at Skoderne indeholder Maal og Angivelse af Markeskel.

Hvorfor ikke appellere Dommen til Landsretten? vil maske en eller anden af mine ærede Lærere sige.

At Dommen ikke blev appelleret skyldes ene og alene manglende Midler. Jeg er fattig og ude af Stand til at kunne bestride Omkostningerne ved Sagen for en højere Domstol.

(I næste Artikkel vil jeg gøre mine ærede Læsere bekendt med den »noble« og »elskverdige« Stilling, Sagsfører Mitens og Sysselmand Djurhuus indtager i denne Sag.)

Fótbóltsleikir.

I morgin er Sorvágs Boltfelag væntað at koma til Havnar at leika móti Boltfelag Skotfelagsins. B. S. tapti seinasta sunnudag fyrri H. B. men vann Vellastað- og Argjammenn.

Nú

kemur tann tíðin, tá ið dagurin stýttist, og kvöldini verða long. Tá er hugnaligt at lesa góð bløð, bæði inn- og útlandsk, við nýggjheitum og hugnaligum søgum. Sovorðin bløð, umframt góðgæti og annað, fáa tygum í

kioskini á Vaglinum,
Máltr. 224.